

Jeg har seet Sævenske Torden,
 Gæntes hid fra England,

Jeg har seet Ulykkelige
 Dømtes i et fremmed Land;
 Strævet paa Hærfærdigheder
 Straabt i Stov af Hund —
 Ulykkelig har jeg seet betale
 Saa omrent en Sønde Guld;
 Dog en vis Minister prale:
 "Endast Hæden var er Guld."

Jeg har seet ("man maade have")
 Hølen, Stolen bantet af;
 Guldstykket sig at have
 Med Striumt paa Hælslets Grav;
 Efter regne, Fortærs bratte,
 Zitter bræ om som Drag,
 Hæjstatter lystne hante
 Efter sig paa — — — — — Dag.

Alint i Solbets spænde Strange;
 Hæret og Sættene paa Dal;
 Hæjstatter, Zunder, Dal,
 — — — — — og Sættene
 Hæret et det eneste Hæret.

Jeg har seet not Sofamer
 Brangt fortalte vor Grundlov;
 Men og Sætters Hærfærd
 Hæret om politisk Hæret.
 Du ei Guldets Hæret Særet
 Sætters Hæret den forsvare,
 Særet i Særet og Særet i Særet.

Jeg har seet Hæret Hæret;
 Sætters Hæret Hæret;

Jeg har seet Hæret Hæret;
 Sætters Hæret Hæret;

Jeg har seet Hæret Hæret;
 Sætters Hæret Hæret;

Medens Britens skarpe Dagter
 Var, Reserv med russiske Dolk — — — —
 Al! da saae jeg Løven bringes
 Udaf Sult i Bredesæng!
 — — — — — tvinges.
 For Bræbenden — — Slæng.

Jeg har seet Ministre hule
 Underkrive en Grundlov
 Frygt, i Haabet at den skulde
 Blive Politikens Rov;
 Men jeg har tillige seet
 At man deri sig bedrog, —
 Krohg og Schultz som Mænd sig teet
 Hift paa Thinget kjæft og flogt.

Jeg har seet politisk Rænke:
 (Rosleins natlig-skumle Daad)
 List at skulle Løven lænke,
 Riddinger med Holl paa Raad;
 Retfærd's Dom dem knapt at røre
 (Mon fordi de leiet var?)
 Saga, Saga! lad os høre
 Hvo der med i Spillet var!

Jeg har seet Krudtdampen trænge
 Lige ind i Thingets Hal,

Jeg har seet Stormænd bukke,
 Krybe, sledste, smigre, spaa,
 Over Almeenaanden sukke,
 Som i Thinghal kjæf mon staa;
 Dit Kommunes Tillid kronet
 Med et bagvendt Ja og Nei,
 Efter Vink fra Mænd som tronet
 Over Gunst og Embedsvei.

Jeg har seet protestere
 Fire Tylter Embedsmænd,
 Skatter vil' de ei præstere;
 Thi hvad rager saadant dem? —
 Formandsloven reent fordømte
 Amtmænd, Fogder, Snees og to
 —, hvis Idret man berømte,
 Da det gjaldt lod Raaben sno.

Jeg har seet en Flaadens
 Brave tale Flagets Sag,
 Uden Buk for Rang og Raaden
 Give fulde, glatte Lag.
 Norabanneret snart skal vaie
 Overalt paa fjerne Hav;
 Dødslyd gid hver Voldsmand praeie
 For at vise ham en Grav.

